БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
Редни број
US-22-13-1-43-3/21

Број: С1 З У 039733 21 У
Сарајево, 09.08.2022. године

Суд Босне и Херцеговине, у вијећу за управне спорове, састављеном од судија, Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Енисе Имамовић, у управном спору тужиоца „Mega-Roll" д.о.о. Грачаница, којег заступа пуномоћник Емир Мехурић, адвокат из Грачанице, против рјешења број: ЈН2-02-07-1-3736-6/20 од 28.01.2021. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, Филијала Бања Лука, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 09. 08.2022. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем туженог број: ЈН2-02-07-1-3736-6/20 од 28.01.2021. године одбијена је као неоснована тужиочева жалба изјављена против рјешења број: 127-06-11273-26/20 од 07.12.2020. године, уговорног органа Завод за физикалну медицину и рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић" Бања Лука, у отвореном поступку набавке радова: Завршни грађевински радови-столарија, у дијелу одлуке о трошковима поступка и одбијен је захтјев за поврат накнаде за покретање жалбеног поступка и накнаде трошкова за састав жалбе.

Тужилац је благовремено поднио тужбу за покретање управног спора у којој наводи да је његова жалба у поступку јавне набавке претходно изјављена против одлуке о избору најповољнијег понуђача, да је рјешењем уговорног органа дјелимично уважена и да је поништена наведена одлука, те усвојен захтјев за накнаду трошкова

за састав жалбе по адвокату у износу од 280,80 КМ, док је преостали дио захтјева за наканду трошкова одбијен као неоснован. Наводи да је жалбом потраживао трошкове у износу од 714,00 КМ, и то у складу са одредбом члана 18. став 6. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Федерације БиХ. Указује да је изјавио жалбу против рјешења уговорног органа којом је рјешење дјелимично побијано, и то у дијелу одлуке о трошковима поступка, те да је тужени оспореним рјешењем одбио жалбу, наводећи да се у наведеном случају не могу примјењивати одредбе АТ које се односе на процјењиве предмете. Сматра погрешни став туженог да се ради о непроцјењивом предмету јер је таксу нажалбу платио на основу процјене вриједности јавне набавке, позивајући се на одредбе члана 108. ЗЈН. Наводи да је нејасно како је тужени закључио да се ради о непроцјењивом предемту и то приликом одлучивања о трошковима заступања по адвокату, док приликом одређивања таксе на жалбу узима процјењену вриједност набавке и на основу тако процјењене вриједностиодређује висину таксе. Коначно је предложио да се тужба уважи, оспорено рјешење поништи и предмет врати туженом на поновни поступак.

У одговору на тужбу тужени је предложио да се тужба одбије као неоснована.

Суд је испитао законитост и правилност рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ" број: 19/02. до 74/10), па је одлучио као у изреци пресуде, из слиједећих разлога:

Из стања списа произлази да је уговорни орган Завод за физикалну медицину и рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић" Бања Лука у поступку јавне набавке: Завршни грађевински радови-столарија, покренутом обавјештењем о набавци број: 617-1-3-331-3-185/20 од 02.10.2020. године, дана 13.11.2020. године донио одлуку о избору најповољнијег понуђача, против које је тужилац у овој правној ствари изјавио жалбу. Уговорни орган је рјешењем број: 127-06-11273-26/20 од 07.12.2020. године жалбу дјелимично усвојио и то у дијелу одлуке о трошковима поступка, тако да је усвојен тужиочев захтјев за накнаду трошкова за састав жалбе у износу од 280,80 КМ, док је преостали дио потраживања накнаде на име заступања одбијен као неоснован. Тужени је одбио изјављену жалбу против одлуке уговорног органа од 07.12.2020. године, како то произлази из образложења оспореног рјешења, јер је закључио да је уговорни орган правилно примјенио Тарифу о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Федерацији БиХ.

Оцјењујући законитост оспореног рјешења ово вијеће је нашло да је одлука туженог донесена правилном примјеном материјалног прописа.

Према одредбама члана 105. став 2. Закона о управном поступку БиХ(„Службени гласник БиХ" број: 29/02 до 53/16), када у поступку учествују двије или више странака са супротним интересима, странка која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној странци надокнадити оправдане трошкове који су тој странци настали учествовањем у поступку. Висина накнаде на име трошкова за заступање прописана је адвокатским тарифама, у конкретном случају Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Службени гласник ФБиХ" број: 22/04 и 24/04, у даљем тексту АТ ФБиХ) и према правилном налазу тужене, тужиоцу припада накнада трошкова за заступање која се односи на предмете управног поступка, непроцјењиве вриједности спора. У конкретном се, наиме, ради о захтјеву за поништење одлука донесених према правилима управног поступка, у поступку јавне набавке. Тачан је навод да постоји вриједност понуда у јавној набавци, коначно ова вриједност је један од фактора да додјелу набавке, али ова вриједност не може бити основ за одређивање вриједности спора код одређивања трошкова заступања. Вриједност спора се не може одредити позивом на вриједност појединачних понуда, јер је и у жалбеном поступку, а затим и у тужби захтјев усмјерен ка поништењу акта и одлуке, због њихове евентуалне незаконитости, а нема захтјева који би се односио на утврђење или оспоравање вриједности и висине конкретне понуде у конкретном поступку јавне набавке, због чега се вриједност спора не може ни процијенити. Овакав став заузет је у више предмета овог суда, а потврђен је и од стране управног вијећа Апелационог одјељења овог суда у предмету број: С 1 3 У 023495 18 У од 27.9.2018.године. Стога је правилна одлука тужене да као основицу за обрачун примијени одредбу члана 18. став 2. и 33. АТ ФБиХ, због чега разлоге тужене у цјелости прихвата и овај суд.

Није основан тужбени приговор да је поступак јавне набавке процјењив, с обзиром да је тужилац уредно позван да уплати накнаду за покретање жалбеног поступка, у односу на износ вриједности јавне набавке, а све у складу са одредбама члана 107. и 108. Закона о јавним набавкама БИХ ("Службени гласник БиХ" број: 39/14). Ово из разлога јер се наведене законске одредбе, односе на накнаду за покретања жалбеног поступка и не могу се примијенити на трошкове управног поступка.

Тужена је одлуку донијела на начин прописан домаћим прописом, у складу са чланом 18. став 2. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ФбиХ, а уважавајући упуте и из наведене пресуде овог суда, због чега образложење прихвата и ово вијеће. Како је одлука у односу на трошкове донесена и правилном примјеном материјалног прописа, суд је донио одлуку као у изреци примјеном одредбе члана 37. став 2. Закона о управним споровима БиХ. Како

тужилац није успио у овом спору, не припадају му ни потраживани трошкови урпавног спора.

ЗАПИСНИЧАР

Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
С У Д И Ј А

Давор Жилић